

روزشمار جنگ | ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۵

کلاس درس «بازدارندگی فعال»

چرا «پروژه آزادی» آمریکا در نطفه خفه شد؟

پانزدهمین روز از اردیبهشت ماه، روز فروپاشی استراتژی «قایق‌های توپ‌دار» واشنگتن بود. دونالد ترامپ گمان می‌کرد با صدور فرمان «پروژه آزادی» و اعزام ناوچه‌های مجهز به موشک‌های هدایت‌شونده، می‌تواند قفل تنگه هرمز را بشکند و به بازار متلاطم انرژی، آرامش مصنوعی تزریق کند. اما پاسخ غیرمنتظره در قلب حیاتی‌ترین شاه‌رگ صادراتی متحدان آمریکا، یعنی پالایشگاه فجیره امارات و هشدارهای صریح موشکی در حوالی جاسک، به واشنگتن ثابت کرد معماری امنیت خاورمیانه، دیگر در اتاق بیضی کاخ سفید طراحی نمی‌شود. امروز، جهان دریافت که ایران توانایی آن را دارد که هزینه هر گونه ماجراجویی دریایی را، نه‌تنها به ناوگان آمریکا، بلکه به اقتصاد متحدانش و سید انرژی غرب تحمیل کند.

■ فجیره در آتش؛ پایان توهم دور زدن هرمز

مهم‌ترین رویداد استراتژیک در ۲۴ ساعت گذشته، انفجار در پالایشگاه و تأسیسات نفتی فجیره بود. فجیره واقع در ساحل شرقی امارات و در خلیج عمان دهه‌هاست به عنوان «مسیر جایگزین تنگه هرمز» شناخته می‌شود. حمله به این نقطه کلیدی (که ابوظبی آن را به ایران نسبت داده، اما ایران آن را پیامد «ماجرایوبی‌های واشنگتن» دانسته)، یک شلیک ساده نبود، بلکه فرو ریختن یک دکترین اقتصادی بود. ایران به متحدان عرب آمریکا پیام داد در صورت تداوم محاصره بنادر ایرانی، هیچ خط لوله‌ای نمی‌تواند انرژی غرب را تضمین کند. همان‌طور که ناتاشا توراک در شبکه‌سی‌ان‌بی‌سی تحلیل کرده‌است، این ضربه نشان داد ایران می‌تواند شاه‌رگ اقتصادی امارات (که ۵۰درصد نفت خود را از فجیره صادر می‌کند) را فلج کند. این یک «کیش و مات جغرافیایی» در برابر تلاش واشنگتن برای اسکورت کشتی‌ها بود.

■ هرمز قفل شده؛ بلوف اسکورت و وحشت بازارها

همزمان با آغاز «پروژه آزادی»، ارتش ایران در بیانیه‌ای صریح اعلام کرد هر گونه ورود به هرمز بدون هماهنگی نیروی دریایی ایران، با شلیک روبه‌رو خواهد شد. خیر شلیک دو موشک به سمت یک ناوچه آمریکایی در نزدیکی جاسک (حتی اگر با تکذیب دستپاچه‌سنتام همراه شده باشد)، ریسک بیمه‌گران و کاپیتان‌های کشتی‌های تجاری را به بالاترین سطح رساند. کنفرانس مطبوعاتی شتاب‌زده پنتاگون برای «اطمینان‌بخشی به جهان»، دقیقاً نشان‌دهنده استیصال واشنگتن بود. آمریکا اعلام کرد دو کشتی با پرچم این کشور را اسکورت کرده‌است، اما همان‌طور که مایکل شوبریچ (تحلیلگر استرالیایی) به الجزیره گفته‌است، محیط دائماً در حال تغییر هرمز، تمام ریسک را به دوش ناخداها و بیمه‌ها انداخته‌است. هیچ کشتی تجاری‌ای حاضر نیست برای شعارهای انتخاباتی ترامپ، خود را در سیبل موشک‌های نقطه‌زن خلیج‌فارس قرار دهد.

■ ایستگاه شصت و هفتم؛ تله آمریکایی، راهبردی ایرانی

ایران در روزهای اخیر یک کلاس درس «بازدارندگی فعال» را به نمایش گذاشته‌است. واشنگتن گمان می‌کرد می‌تواند با اعزام چند ناوچه، انسداد هرمز را بشکند؛ اما تهران با انتشار نقشه جدید کنترل دریایی و کشاندن سطح تنش به فجیره، نشان داد آستانه تحمل درد او، بسیار بالاتر از متحدان ثروتمند آمریکا است. اکنون دونالد ترامپ و بیت‌هگست (وزیر دفاع آمریکا) با تناقضی مرگبار روبه‌رو هستند. اگر به حملات تلافی‌جویانه در خلیج فارس دست بزنند، آتش‌بس نیم‌بند فعلی رسماً پایان یافته و قیمت نفت سقف‌های تاریخی را خواهد شکافت و اگر سکوت کنند، «پروژه آزادی» آن‌ها به مضحکه‌ای در تاریخ نظامی تبدیل خواهد شد. در جنگ اراده‌ها، کسی پیروز است که بتواند «بحران» را در زمین حریف، به یک «سبک زندگی غیر قابل تحمل» تبدیل کند؛ کاری که اکنون خلیج فارس با تورم غرب در حال انجام آن است.

خبر

سفر عراقچی به یکن ادامه رایزنی‌هایی است که وی در منطقه آغاز کرده‌است

دیپلماسی فعال ایرانی در محور شرق

گروه سیاسی | سفر روز گذشته وزیر خارجه به یکن را باید ادامه رایزنی‌های منطقه‌ای او دانست. سفری که رسانه‌ها آن را بخشی از دیپلماسی فعال ایران برای مدیریت تحولات تنگه هرمز و باز کردن کانال‌های ارتباطی پیش از نشست ترامپ با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور خلق چین ارزیابی می‌کنند.

این سفر همچنین فرصتی برای تقویت «روابط راهبردی» با ابرقدرت شرقی است و می‌توان آن را در چارچوب پیگیری اجرای توافق ۲۵ ساله همکاری و رایزنی درباره تحولات منطقه‌ای از جمله وضعیت تنگه هرمز که حدود ۲۰ درصد واردات انرژی چین از آن عبور می‌کند، دانست. چین به عنوان شریک کلیدی اقتصادی و سیاسی، در شرایطی که ایران با تحریم‌ها و فشارهای غربی روبه‌رو است، می‌تواند نقش مؤثری در معادلات خاورمیانه داشته باشد؛ همچنان‌که عراقچی پیش از سفر بر ضرورت مشورت با «دوستان» مانند چین و روسیه در پیونده هسته‌ای و منطقه‌ای تأکید کرد. رسانه‌های چینی بر «اهمیت مضاعف» سفر تأکید دارند و آن را بخشی از گفت‌وگوهای عمیق دوجانبه برای تقویت اعتماد سیاسی و همکاری در مسائل منطقه‌ای می‌دانند. تحلیلگران چینی اشاره می‌کنند هر دو طرف بر شراکت استراتژیک تأکید دارند، اما تفاوت‌هایی وجود دارد: ایران انتظار حمایت بیشتر می‌کشد، در حالی که چین اصلاحات اقتصادی- سیاست خارجی تهران را برای تعمیق روابط توصیه می‌کند. از نگاه این رسانه‌ها، چین به‌عنوان قدرت اقتصادی، نقش میانجی و شریک اِرفیافی‌کند و این سفر می‌تواند نزدیک شدن به چین پس از ناامیدی نسبی از روسیه تلقی شود.

هدایت جاوید | در شرایطی که رویکرد مخرب و جنگ

غیرانسانی دونالد ترامپ علیه کشورمان، با دامن زدن به مخالفت و ناراضیاتی‌ها، جامعه آمریکایی را ضد او شورانده و حوادث و تیراندازی‌های مشکوک را به پشت‌در کاخ سفید رسانده، رئیس‌جمهور ایالات متحده که انگار از گذشته درس نمی‌گیرد، بار دیگر درباره مسلح کردن تروریست‌ها و عناصر مزدور درون ایران یاهوسرایی کرده‌است. وی در گفت‌وگو با کانال خبری آمریکایی «سیلم‌نیوز» با گستاخی تمام و بیپای‌اینکه اگر مردم ایران اسلحه‌داشته‌اند، با حکومت می‌جنگیند، گفت: «آن‌ها باید اسلحه داشته باشند و فکر می‌کنم دارند اسلحه‌هایی بدست می‌آورند. به محض اینکه اسلحه داشته باشند، مانند هر کسی که وجود دارد، خوب خواهند جنگید».

■آزموده را آزمودن خطاست

رگ‌گویی مستأجر کاخ سفید از پشت‌پرده‌کثیف‌سیاست کشورش و تلاش برای مسلح کردن آنچه او شهروندان ایرانی خوانده و در واقع روی آوردن و سرمایه‌گذاری دوباره واشنگتن روی مهره سوخته و امتحان پس داده گذشته یعنی گروهک‌های تروریست و تجزیه‌طلب برای به آشوب کشیدن ایران، دارای معانی و پیام‌هایی است. در وهله نخست چنین سخنانی که با توجه به تجربه گذشته، اجرائی و عملی شدن آن غیرممکن به نظر می‌رسد، تلاش ترامپ برای رد گم‌کنی مقابل گرفتاری‌هایی بوده که در صحنه تقابل با ایران به آن دچار شده‌است. ایالات متحده از مسیر جنگ ننوانسته به هیچ‌کدام از اهدافش برسد. طرح ۹بندی آتش‌بس آن‌ها نیز در تهران خریداری نیافت و جمهوری اسلامی ابتکارات ۴ ابدی خود را روی میز گذاشت. در نهایت رئیس‌جمهور آمریکا با هدف برگرداندن صحنه، پروژه به اصطلاح آزادی‌کشتیرانی در تنگه هرمز را اجرائی کرد که آن هم با واکنش سخت و نظامی تهران به بن‌بست خورده و عملاً ابتکار عمل از دست یانکی‌ها خارج شده‌است. اینکه ترامپ در واکنش به تحولات تنگه‌هرمز از کره جنوبی درخواست مداخله نظامی کرد! اوج این گرفتاری‌است، ازاین‌رو بخشی از رجزخوانی و یاهوگویی دونالد فر رو به جلو برای انحراف افکار عمومی از همین بن‌بستی‌است که در آن قرار دارد. عملیات روانی ترامپ را تلاشی برای به عقب‌نشینی واداشتن و امتیازدهی جمهوری اسلامی هم می‌توان تعبیر کرد. او در پس بازی

نسبت سیاست و تجارت در کلاس درس رابطه با امارات

آیا پس از وقوع دو جنگ تحمیلی اخیر با آمریکا و رژیم صهیونیستی،تعبیری در باورهای ماننسبت‌به‌تجوه‌تعامل با کشورها، به ویژه کشورهای منطقه ایجاد خواهد شد؟ این پرسشی کلیدی است که باید همین روزها که داریم پایه‌های ایران پسانجنگ‌را می‌ریزیم به آن پاسخ دهیم. سال‌ها ذهنیت‌های غلط و دوقطبی‌های نادرستی در فضای نخبگانی ترویج می‌شد که میان اقتصاد و سیاست در فضای روابط بین‌الملل تفکیک قائل می‌شد و بعضاً از زبان برخی مسئولان سابق با عنوان یارانه اقتصاد در سیاست مطرح و این‌گونه تصور می‌شد که می‌توان بدون توجه به رویکرد سیاسی کشورها با آن‌ها روابط اقتصادی داشت. در حقیقت در این نگاه، روابط خارجی صرفاً بر مبنای نفع اقتصادی تصور شده‌و هر گونه دخالت‌عناصر

فراخبر

محمد ولایی | با وجود تمرکز آمریکایی‌ها بر تنگه هرمز، ایرانی‌ها ضمن پاسخ به تعدی دشمن، تحرکات دیگری در فاصله‌ای دورتر از تنگه رقم زدند که نشان می‌دهد چیزی فراتر از هرمز را هدف‌گذاری کرده‌اند. در نخستین واکنش به تحرکات آمریکایی‌ها در نقض رژیم عبور و مرور در آب‌های منطقه، نیروی دریایی سپاه پاسداران در اطلاعیه‌ای نقشه‌ای از محدوده جدید تنگه هرمز که توسط نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران کنترل و مدیریت می‌شود را اعلام کرد؛ از شرق، بین کوه مبارک در ایران و جنوب فجیره در امارات و از غرب، بین انتهای جزیره قشم در ایران و ام‌القویون در امارات.محدوده‌ای که بنادر اماراتی رأس‌الخیمه در خلیج فارس و فجیره در دریای عمان را محدوده کنترلی نیروهای مسلح ایران قرار می‌داد و هر گونه عبور و مرور در این بنادر را به مجوز نیروهای ایرانی منوط می‌کرد. بر این اساس باافلاصل‌برای همه شناورهای موجود در این محدوده به‌ویژه بنادر فوق هشدار تخلیه صادر شد.با این اوصاف منطقه ممنوعه هرمز دیگر یک خط فرضی از میان تنگه نیست؛ بلکه محدوده بزرگ‌تری

فراخبر

جواد رستمی | این نوشته درباره مردم است؛ مردمی که این‌شب‌ها در میدان خیابان حضور دارند. حالا همین مردم که سروصداي بازار را در دوره سکوت جنگ می‌بینند از قوای سه‌گانه مطالبه نظارت و مدیریت دارند. مردم پس از تقسیم کار موفق خیابان و میدان با نظامی‌ها، اکنون از مسئولان می‌خواهند با توجه‌بیش از پیش به بازار، فشار اقتصادی بر خیابان را کم کنند. مردم در کف خیابان، همچنان قرص و محکم ایستاده‌اند؛ اما آن‌ها این شب‌ها که دوره سکوت جنگ نظامی‌را می‌گذرانیم، در کنار حمایت از نظام‌وهری، تقاضای مدیریت و نظارت مسئولان بر بازار پرسروصداي این روزها را هم مطرح می‌کنند. از آغاز بعثت مردم که تقسیم‌کار میان آن‌ها و نظامی‌ها صورت گرفت و قرار شد ایستادگی و مقاومت در خیابان با مردم باشد و مبارزه در میدان جنگ با سپاه غیور و ارتش دلاور، هر شب بر جمعیت خیابان افزوده شد؛ آنچنان که میدان نیز از آن قوت و قدرت بیشتری یافت و این دو بسان ذوالفقار دودمه، شکوه و اقتدار

رئیس‌جمهور آمریکا از ایده تسلیح تروریست‌ها در ایران می‌گوید درحالی‌که آشوب‌ها و تیراندازی‌ها در کشور خودش به پشت‌در کاخ سفید رسیده‌است

مسلح کردن آشوبگران رؤیایپردازی جدید ترامپ

رئیس‌جمهور ایالات متحده که انگار از گذشته درس نمی‌گیرد، بار دیگر درباره مسلح کردن تروریست‌ها و عناصر مزدور درون ایران یاهوسرایی کرده‌است

رسانه‌ای، القای ترس به جامعه ایرانی از آشوب و ناامنی را هدف‌گذاری کرده؛ اتفاقی که به زعم آن‌ها می‌تواند در نرم‌تر شدن رویکرد تصمیم‌سازان تهران اثرگذار باشد. باید گفت آزموده را آزمودن خطاست؛ چرا که اول نظام مردمی جمهوری اسلامی نشان داده‌بیدی نیست که با این بادها

سیاسی از قبیل هم‌جهت بودن در مواجهه با دشمنان و ضرورت همراهی اقتصادی هم‌پیمانان سیاسی از جنس یارانه‌دادن اقتصادبه‌سیاست‌تعبیر می‌شد. با این حال جنگ اخیر نقطه فروپاشی کامل این ذهنیت بود. دیدیم که تبدیل شدن امارات متحده عربی به یکی از بزرگ‌ترین شریکان تجاری ایران در سال‌های اخیر تا چه اندازه از لحاظ امنیتی برای کشور مخرب بوده‌است. به وضوح می‌توان ردپای امارات را در فشارهای ارزی سال‌های اخیر دید. اکنون نیز امارات شاید به پشتوانه نقشی که در اقتصاد ایران ایفا می‌کند، چنین جسورانه‌تر از سایر کشورهای جنوب‌خلیج‌فارس، برای جمهوری اسلامی ایران خط و نشان می‌کشید.صد البته حاکمان امارات بابت این خط‌ونشان‌ها پاسخ‌های صریح‌دیدند و گوشمالی اساسی شدند و در ازای ورود جاه‌طلبانه‌خود به بازی در نقش نیروی نیابتی آمریکا و اسرائیل در جنوب خلیج فارس، ضربات سختی را متحمل شدند و از این پس باید به فکر جبران صد‌ها میلیارد دلار ضرر و زیان ناشی از فرار سرمایه‌ها از کشور خود باشند، اما اکنون که برای جبران خلأ امارات در نقشه تجاری کشورمان به دنبال سایر مسیرها هستیم توجه به چند نکته ضروری است:

۱. روند تجارت با کشورهای منطقه باید متناسب با نسبت ترکیه و عراق به واردات گاز و برق از ایران، نقش مهمی در ابزارهای قدرت ایران به ویژه در حوزه انرژی باید در تجارت خارجی بیشتر مورد استفاده قرار گیرد. این روزها که پاکستان سعی دارد بخشی از نقش قبلی امارات را در تجارت با ایران ایفا کند، بد نیست یادآوری کنیم این کشور چگونه تحت فشار آمریکا، پروژه واردات گاز از ایران را متوقف کرد. وابسته کردن همسایگانی چون پاکستان، ترکیه و عراق به واردات گاز و برق از ایران، نقش مهمی

دور زدن ممنوع!

را دربرمی‌گیرد که قابلیت مدیریت و مانور بیشتری دارد. گرچه این موضوع مستقیماً به کشور خاصی مرتبط نیست، ولی با این اقدام امارات متحده عربی که از مزیت ارتباطی‌دریایی به خارج از خلیج فارس برخوردار است، این مزیت را از دست می‌دهد و می‌توان گفت به‌نوعی در محاصره دریایی قرار می‌گیرد. اما با وجود اقدام‌های خصمانه و تحریک‌آمیز امارات در تشدید فشارها علیه ایران و همکاری مستمر با آمریکا و رژیم صهیونیستی، این اقدام‌ها را صرفاً نمی‌توان در چارچوب گوشمالی امارات معنا کرد. بلکه هدف اصلی را در بندر فجیره باید دید که قرار بود تنگه هرمز را دور بزند. جایی که امارات با خط لوله‌ای ۴۸ اینچی روزانه ۲ میلیون بشکه از نفتش را از ابوظبی و خلیج فارس به ۴۰۰ کیلومتر آن سوتر در دریای عمان منتقل می‌کند. فجیره سال‌هاست سرمایه‌گذاری عظیمی برای ایجاد پایانه نفتی مستقل به خود دیده‌تا بتواند وابستگی ترانزیت نفت به تنگه هرمز را کاهش دهد و امروز ۱۸

خیابان با ما، بازار با شما!

ایران در جهان را به نمایش گذاشتند. صدا و تصویر مردم در سراسر ایران با پرچم و تابلوهای دست‌نویس، دشمن‌ستیزی و مقاومت را نشان می‌داد و حاکی از ایستادگی پای نظام و رهبری بود. مردم، روزها به کار و تلاش و همدلی و همیاری مشغول‌اند تا چرخ زندگی را بچرخانند و شب‌ها با حضور در خیابان، از نیروهای نظامی حمایت کردند تا در مقابل دشمن غدار ایستاده و پیروز میدان باشند. بدیهستان میدان و خیابان به آنجایی رسیده که میدان با تمام سختی و دشواری کار و نیز وجهه نظامی و خشکی که قاعده‌نظام آن است، به‌خواسته‌کودک ایرانی در رنگ صورتی موشک هم‌نظر کرد تا ضمن ارائه‌نمایی از آیه (شده‌علی الکفار ورحم‌ا بینهم) پیام توجه‌نسبت به خیابان و اهمیت مردم را حتی در بحبوحه زد و خورد و جنگ با دشمن نیز آشکار کند. این نمای زیبا که گوشه‌ای است از

برای گروه‌های تجزیه‌طلب در اقلیم کردستان عراق با نیت رساندن آن‌ها به دست عناصر مزدور در درون ایران تدارک دید که این تجربه به‌شکلی مفتضحانه ناکام ماند؛ چراکه گروهک‌های گرد به جای رساندن تجهیزات به مقصد، آن را صرف خوشگذرانی و خرید ملک و ویلا در اروپا و سواحل مدیترانه کرده‌اند! البته در زمینه ناکام ماندن نقشه دشمن، از اقدام‌های پیشدستانه نیروهای امنیتی ایران هم نمی‌توان به سادگی گذشت که با حملات حساب شده، دقیق و محکم به مقر گروهک‌های تروریست در پشت‌مرزها هر گونه ابتکار عمل را از آن‌ها گرفتند.

■بازتاب آثار جنگ با ایران در جامعه آمریکایی

در نهایت یاهوگویی درباره کشاندن آشوب به درون ایران را باید تلاشی از سوی ترامپ برای پوشاندن ضعف‌های اقتصادی داخلی و حوادث مسلحانه در آمریکادانست که تحت تأثیر و تبعات جنگ احمقانه او علیه تهران در حال شکل‌گیری است. سخن گفتن از انتقال سلاح به عناصر تروریست و مزدور مخالف جمهوری اسلامی بانیت ایجاد ناامنی در شرایطی است که ایالات متحده در چند روز اخیر دو حادثه مسلحانه را از سر گذرانده که مستقیماً به ناراضیاتی از جنگ غیرقانونی علیه ایران مربوط است. روز گذشته گارد حفاظت ریاست جمهوری (سرویس مخفی) آمریکا از تیراندازی به سوی یک فرد مسلح و «مشکوک» در نزدیکی کاخ سفید خبر داد. ششم اردیبهشت ماه نیز تیراندازی در مراسم شام سالانه خبرنگاران در کاخ سفید آن هم در حضور ترامپ سر و صدا ی زیادی به پا کرد. هر چند نیت دو عامل تیراندازی اخیر اعلام نشده‌است اما در فضایی که افزایش نرخ روزانه بنزین تحت تأثیر عملکرد نادرست رئیس‌جمهور و آغاز یک ماجراجویی خارجی غیرضرور دیگر، فشار زیادی بر شهروندان آمریکایی وارد کرده، ناظران سیاسی رخدادهای مذکور را با جنگ غیرقانونی دونالد علیه جمهوری اسلامی بی‌ارتباط نمی‌دانند. ترامپ اگرچه برای فرار از پذیرش مسئولیت شکست، درباره اوضاع داخلی ایران گرافه‌گویی می‌کند ولی بیش از همه نتایج نامطلوب منازعه با افزایش ناامنی و خسارت‌های اقتصادی در جامعه آمریکا قابل دیدن است و او به‌جای ریختن ثروت و منابع آمریکابه‌پای رژیم صهیونیستی بهتر است با درک مسئله، به فکر مهار آشوب و ناامنی باشد که حالا به پشت‌در کاخ سفید رسیده‌است.

سیاسی با آن‌ها به استفاده از ابزار انرژی دارد. البته در این میان محدودیت‌های داخلی در حوزه انرژی به ویژه سرمایه‌گذاری در افزایش تولید برق و گاز و کاهش مصرف، پیش‌شرط مهمی است که باید محقق شود اما اگر ایران نقش کلیدی‌تری در تأمین‌نیاز کشورهای همسایه انرژی ایفا کند، می‌توان روابط اقتصادی متوازن‌تر و در نتیجه روابط سیاسی مطمئن‌تری با همسایگان تعریف کرد. ۴. نقش قدرت‌های فرامنطقه‌ای در پیوند دادن اجزای تجارت خارجی کشور مهم است. به‌عنوان مثال نفوذی که چین در اقتصاد پاکستان دارد و نقش مكملی که تعریف روابط اقتصادی و تجاری سه‌گانه بین ایران، چین و پاکستان ایفا می‌کند، فرصت طرح‌ریزی تجارتی پایدار و استراتژیک میان ایران و پاکستان با حلقه وصلی نظیر چین را ایجاد می‌کند.

در نهایت باید گفت مهم‌تر از همه تغییر نقش‌ها در نظام بروکراسی در ارتباط با رابطه اقتصاد و سیاست خارجی است. باید در مهم‌ترین اجزای تصمیم‌سازی از شعام تا دولت و شورای هماهنگی سران قوا، مسئله امنیت، روابط خارجی و اقتصاد در یک کلیت واحد دیده شده و از نگاه‌های جزیره‌ای که هر بخش صرفاً نگاه‌بخشی و محدود خود را دنبال کند، پرهیز شود.

همبستگی ارکان نظام و ملت، برای دشمن ناامیدی و عصبانیت و برای دوستان امید، عزت و سرفرازی به همراه داشت. میدان و خیابان به خوبی نقش خود را ایفا و از یکدیگر حمایت کرده‌اند و به قوت و قدرت خویش افزوده‌اند. هر کدام در خط خویش، شگفتی‌های جدیدی خلق کرده‌اند تا دشمن را مجبور به عقب‌نشینی کنند. این شب‌ها اما دشمن در پی تغییر صحنه جنگ و ضربه زدن از شکاف خیابان و بازار است. در این میان لازم است دولت در مقام اجرا، ارائه خدمات و مدیریت بازار، قوای مقتنه و قضائیه با اصلاح قانون و نظارت صحیح و قاطع رده‌ای دسیسه‌های دشمن را در ایجاد فشار اقتصادی به خیابان پیدا کرده و عاملان این وضعیت را ضمن افشای ماهیت مجازات‌کند، این بار لازم است قوای سه‌گانه خطاب به مردم بگویند خیابان با شما، بازار و خدمات با ما! تا آن‌گاه شاهد حمایت قوی‌تری از خیابان بوده و ضمن ایجاد امید و افزایش روحیه مقاومت، همراهی آنان را در کارهای قانون، قضا و اجرا به خوبی ببینند.